

Τῇ Ἀ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

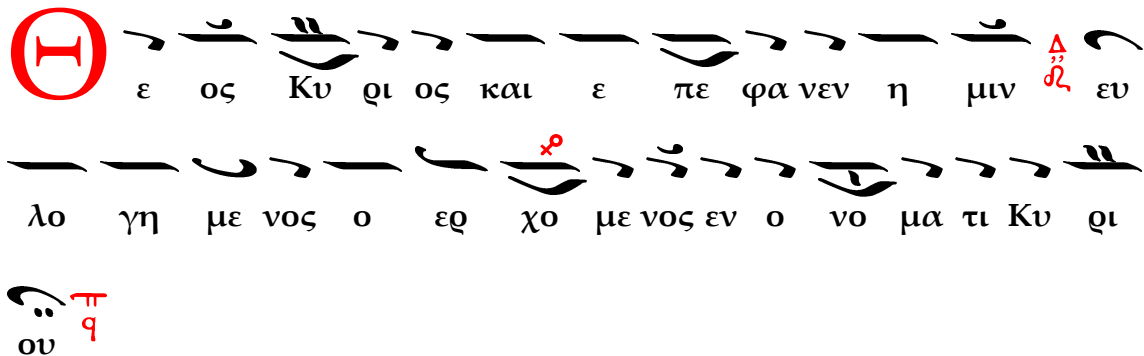
† Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου (†379), Γρηγορίου τοῦ θεολόγου (†391) καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (†407).
Ἱππολύτου ἱερομάρτυρος Πάπα Ῥώμης (†253)· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

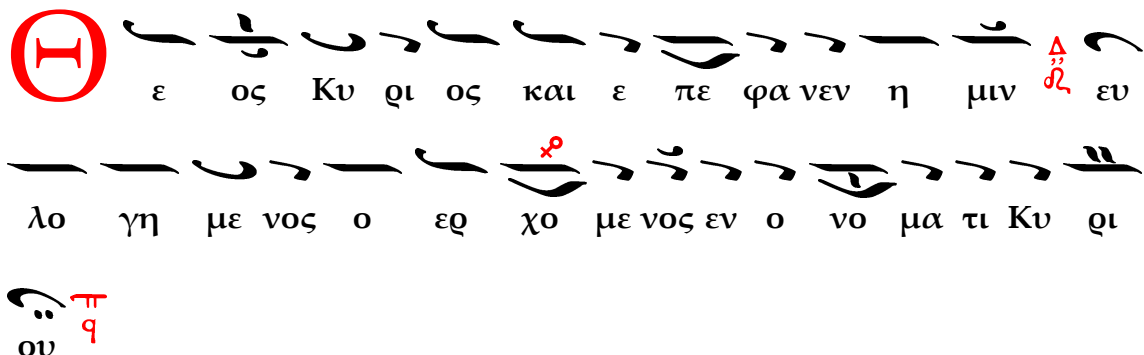
ᾠχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

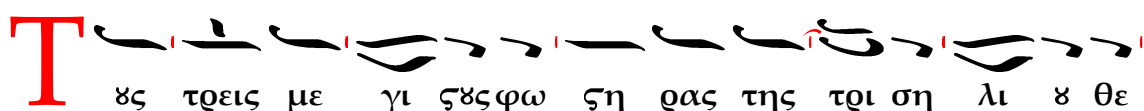
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτικά

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ᾠχος 4 Πα ρ

ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
 μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λιρ ου
 τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
 σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ
 σαν τας Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο
 λο γον Γρη γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α
 αν νη τω την γλωτ ταν χρυ σορ ρη μο νι παντες οι
 των λο γων αυ των ε ρα ς αι συν ελ θον τες υ υ
 μοι οις τι μησω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι
 υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

Δόξα. Ἑτερον.

Ἦχος Δι-Θ

Ως των Α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι
 κς με νης Δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε
 σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη σα
 σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το ἀπαιώνος ἀποκρυφον καὶ Ἀγγελοὺς ἀγνώ
στον μυστήριον **ε** δὶ α σου Θεο το κε τοὺς ἐπι
γῆς πεφανερωταὶ **ε** Θεὸς ἐν ἀσυχνῶ τῶ ἐνώσει
σαρκὸς μενός **Δ** καὶ Σταυρὸν ἐκουσὶ ὡς ὑπερῆμων
κατὰ δεξιὰ μενός **ε** δι οὐ ἀναστήσας τὸν πρῶτο
πλαστον ἐσωσεν ἐκ θαλάσσης ψυχὰς ἡμῶ
ων **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τῶν ἁγίων]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον
ἐφωτίσατε, ταῖς διδασχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς
αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν
βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε,
καὶ ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ
παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι σοφοί,
προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ
ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδασγμάτων ὑμῶν,
προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας

γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι μακάριοι.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἄγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς· Μὴ με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα. **Ὅμοιον.**

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βοήθεια.

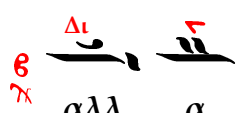
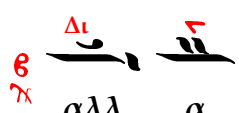
* * *

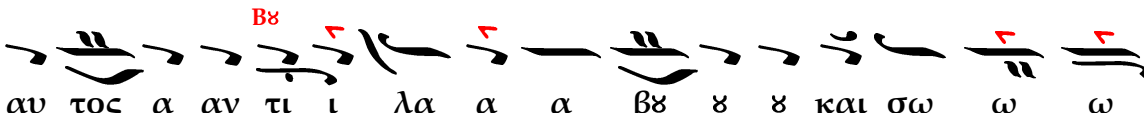
ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

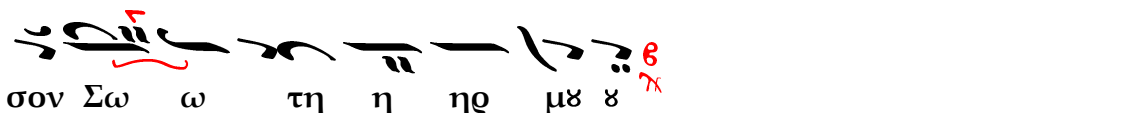
Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

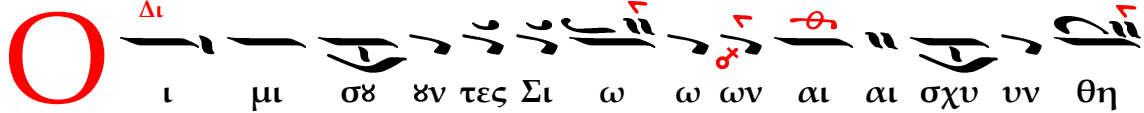
Ἦχος **Βου**

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μρ πο ο ολ λα α α

 πο λε ε μει με ε πα α α θη η **Δι** αλλ α

 Ββ αυ τος α αν τι ι λα α α βρ ς ς και σω ω ω

 σον Σω ω τη η ηρ μρ ς **Θ**

Ο **Δι** ι μι σρ ςν τεσ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τς Κυ υ ρι
 ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι
 Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
 Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην
 Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α

αν

Προκείμενον.
Εἰς μνήμας Ἱεραρχῶν

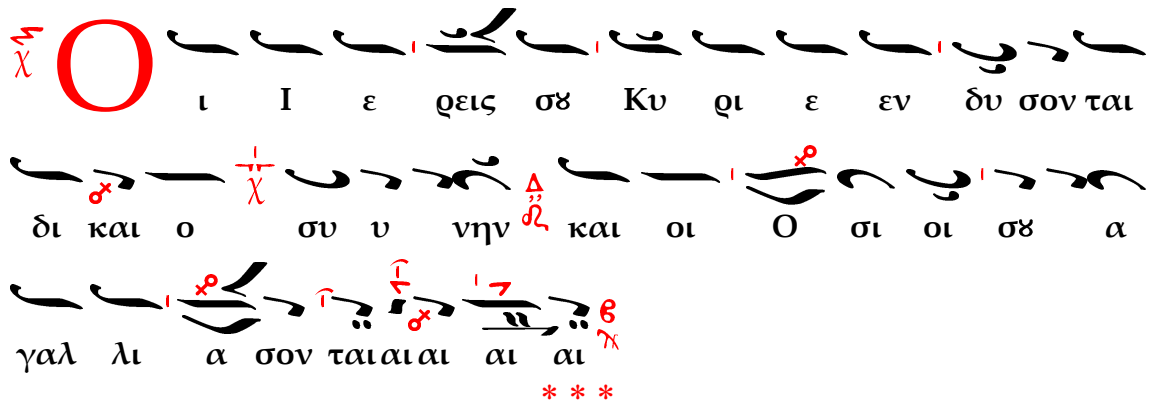
Ἦχος Βου

Ο ι Ι ε ρει εις σθ Κυ ρι ε εν δυ σονται δι
και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σθ α γα αλ
λι α σονται

Το στο μα μλ λα λη σει σο φι αν και η με
λε τη της καρ δι ι ας μλ συ νε σιν

Ο ι Ι ε ρει εις σθ Κυ ρι ε εν δυ σονται δι
και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σθ α γα αλ
λι α σονται

Α κλ σα τε ταυ τα παν τα τα ε θνη ε νω
τι σα σθε παν τες οι κα τοι κλ ον τες την οι κλ
με ε νην

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

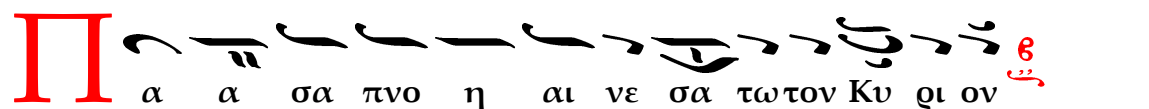
Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

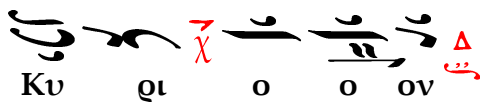
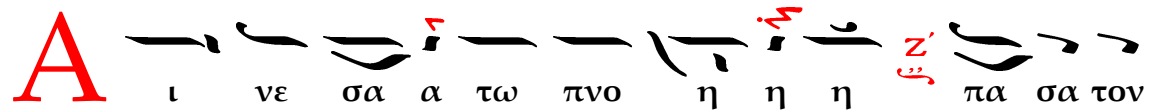
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 9-16)

(Ζήτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ

πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ ἀγῶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Δι δα σκα α λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

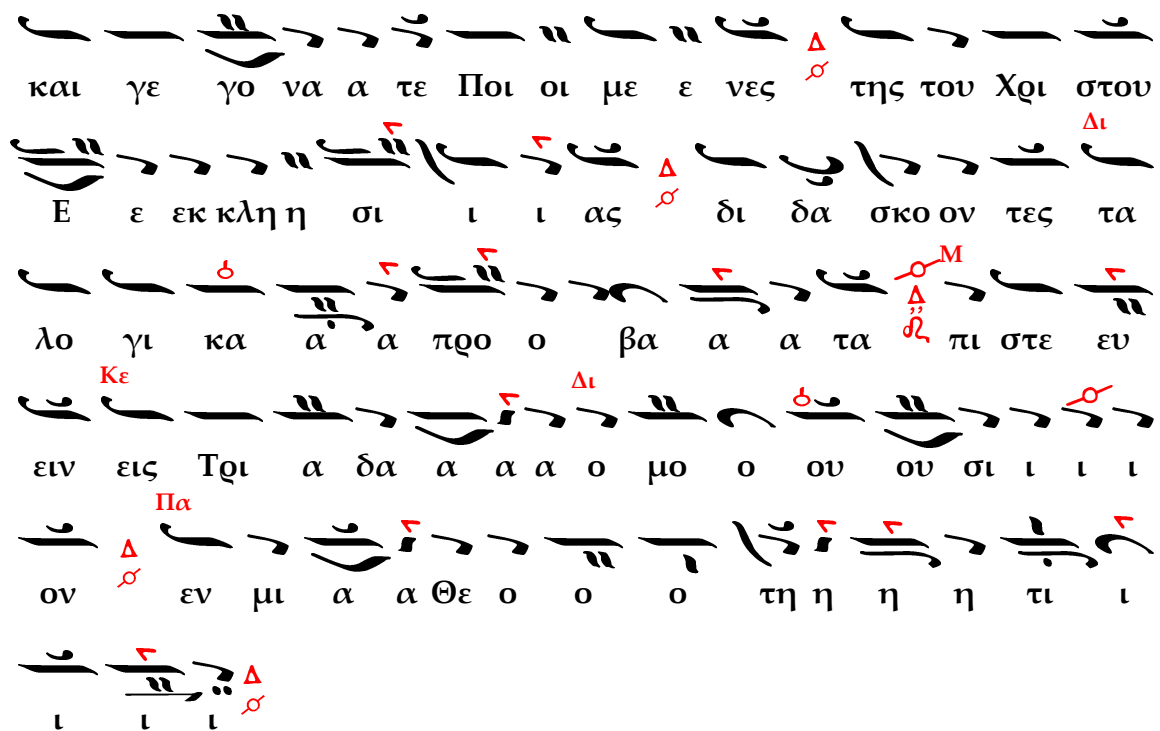
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μς

Ε Πα
ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει λε ε

σιν υ υ μων ο σι οι Πα τε ε ε ρε ες

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν,
εἰς ζ', καὶ οἱ τῶν Ἀγίων, εἰς ἡ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ποίημα Ἰωάννου
Εὐχαΐτων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν·
Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ σῶζε, Παρθένε.
Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν,
καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν, ὁμολογοῦντα Ἀχραντε,
ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην
ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου
τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα
Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνῆψεν ἡλίους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάτωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδιον μέν, οὐδὲν ἡνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὥφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὕς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡςπερ κρατὴρ ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν, ὥς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Δόξα.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ

φθεγγόμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευε.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς

προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάζεται;

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδεύται τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσιν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσιν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἀγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρῥαγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρόημονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἀλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσιν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσεις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον. Ὦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσα ὀλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρῶρῶ· ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἡξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,

Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντας ἐν βίῳ.

Λάμπει ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἵγλη.

Ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἔγινεν ἡ ἐορτὴ αὕτη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐστάθη

ἔτζι. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις ἔγινε βασιλεὺς μετὰ τὸν Βοτανειάτην περὶ τοὺς ἀρ' [1100] χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ, εἰς τὸν καιρὸν, λέγω, τούτου, ἔγινεν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαφορὰ καὶ φιλονεικία ἀναμεταξὺ εἰς τοὺς ἐλλογίμους καὶ ἐναρέτους ἄνδρας. Ἄλλοι μὲν γὰρ ἀπὸ αὐτούς, ἔλεγον ἀνώτερον τὸν Μέγαν Βασίλειον, ἐπειδὴ μὲ τοὺς λόγους τοῦ μὲν, ἐρεῦνησε τὴν φύσιν τῶν ὄντων, μὲ τὰς ἀρετάς του δέ, ὁμοίαζε καὶ ἐσυνερίζετο μὲ τοὺς Ἀγγέλους. Καθότι δὲν ἐσυγχωροῦσε προχείρως τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἀλλὰ ἦτον σοβαρὸς κατὰ τὸ ἦθος, καὶ δὲν εἶχεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ κᾶνένα γήινον. Κατώτερον δὲ τοῦ Βασιλείου, ἔλεγον τὸν θεῖον Χρυσόστομον. Ἐπειδὴ ἐκεῖνος τρόπον τινα εἶχε τρόπον ἐναντίον εἰς τὸν τοῦ Βασιλείου, καὶ εὐκόλως ἐσυγχώρει τοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ τὸ ἦθος τοῦ ἦτον ἐλκυστικὸν εἰς μετάνοιαν.

Ἄλλοι δὲ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὕψοναν τὸν θεῖον Χρυσόστομον καὶ ἔλεγον αὐτὸν τοῦ Βασιλείου καὶ Γρηγορίου ἀνώτερον, καθότι μεταχειρίζεται διδασκαλίας συγκαταβατικωτέρας, καὶ ὁδηγεῖ ὅλους μὲ τὸ σαφές καὶ εὐκόλον τῆς φράσεώς του, καὶ τραβίζει τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Καὶ καθότι ὑπερβαίνει τοὺς ἀνωτέρω δύο Πατέρας μὲ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν μελιρρύτων τοῦ συγγραμμάτων, καὶ μὲ τὸ ὕψος καὶ πλάτος τῶν νοημάτων. Ἄλλοι δὲ προσπάθειαν ἔχοντες εἰς τὰ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου συγγράμματα, ἔλεγον αὐτὸν ἀνώτερον Βασιλείου καὶ Χρυσόστομου, καθότι αὐτὸς μὲ τὸ κομψὸν καὶ πεποικιλμένον τῆς φράσεώς του, καὶ μὲ τὸ ὑψηλὸν καὶ δυσνόητον τῶν λόγων του, καὶ μὲ τὸ ἀνθηρὸν τῶν λέξεων, ὑπερέβηκεν ὅλους τοὺς σοφοὺς, τόσον τοὺς παλαιοὺς καὶ περιβοήτους εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐλληνικὴν σοφίαν, ὅσον καὶ τοὺς νεωτέρους καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικούς. Ὅθεν ἐκ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς καὶ φιλονεικίας, ἐσχίσθησαν εἰς τρία μέρη τὰ πλῆθη τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἄλλοι μὲν, ἐλέγοντο Ἰωαννῖται, ἄλλοι δὲ Βασιλεῖται, καὶ ἄλλοι Γρηγορίται.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔτζι ἦτον σχισμένοι οἱ Χριστιανοί, καὶ ἔτζι ἐδιαφέροντο οἱ ἐλλόγιμοι ἄνδρες, διὰ τοῦτο ἐφάνηκαν κατὰ τὸ ὄνειρον οἱ τρεῖς οὗτοι Ἱεράρχαι καὶ Διδάσκαλοι, πρῶτον μὲν, ὁ καθ' ἑνας χωριστὰ χωριστά, ἔπειτα δέ, καὶ οἱ τρεῖς ἐνωμένοι ὁμοῦ, εἰς τὸν τότε Ἰωάννην τὸν Ἐπίσκοπον τῆς πόλεως Εὐχαΐτων, (ἥτις καὶ Εὐτικατρία λέγεται καὶ κοινῶς Ἐφλεέμ, ἐν τῇ Γαλατίᾳ εὐρισκομένη, καὶ ὑποκειμένη ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Γαγγρῶν). Ἦτον δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος ἄνδρας ἐλλόγιμος, καὶ ἔμπειρος τῆς ἐλληνικῆς παιδείας, καθὼς μαρτυροῦσι τὰ παρ' αὐτοῦ πονηθέντα συγγράμματα, καὶ πρὸς τοῦτοις ἦτον καὶ ἄνδρας, ὅπου εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς. Εἰς τοῦτον, λέγω, φανέντες, μὲ ἓνα στόμα τοῦ λέγουσι καὶ οἱ τρεῖς. Ἡμεῖς ἓνα εἴμεθα κοντὰ εἰς τὸν Θεόν, καθὼς βλέπεις, καὶ κᾶμμίαν ἐναντιότητα οὐδὲ μάχην ἔχομεν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς διαφόρους καιροὺς ὅπου ἐτύχομεν, ἔτζι ὁ καθ' ἑνας ἀπὸ ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ θείου κινούμενος Πνεύματος, διαφόρους καὶ τὰς διδασκαλίας συνέγραψε. Καὶ ἐκεῖνα ὅπου ἐδιδάχθημεν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ταῦτα καὶ ἐξεδώκαμεν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ πρῶτος ἀνάμεσα εἰς ἡμᾶς δὲν εἶναι, οὔτε δεύτερος, ἀλλὰ ἐὰν τὸν ἓνα εἰπῆς, εὐθὺς καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἀκολουθοῦν.

Διὰ τοῦτο πρόσταξον τοὺς φιλονεικοῦντας, νὰ μὴ χωρίζωνται ἐξ αἰτίας ἐδικῆς μας. Εἰς ἡμᾶς γὰρ ἦτον καὶ εἶναι σπουδὴ καὶ προθυμία, τόσον ὅταν εἴμεθα ζωντανοί, ὅσον καὶ τώρα ὅπου μετέστημεν, τὸ νὰ εἰρηνεύωμεν καὶ νὰ φέρωμεν τὸν κόσμον εἰς γνῶσιν καὶ ὁμόνοιαν, καὶ ὅχι νὰ τὸν χωρίζωμεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμέραν μίαν ἔνωσον καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς, καὶ σύνθεσον τὰ τῆς

έορτῆς μας τροπάρια καὶ ἄσματα, καθὼς εἶναι πρέπον εἰς τὴν ἐδικήν σου σύνεσιν, καὶ ἀκολουθῶς παράδοσαι εἰς τοὺς Χριστιανούς, ὅτι ἓνα εἴμεθα κοντὰ εἰς τὸν Θεόν. Βέβαια δὲ καὶ ἡμεῖς θέλομεν συμβοηθήσομεν εἰς τὴν σωτηρίαν ἐκείνων, ὅπου ἐκτελοῦσι τὴν κοινὴν μνήμεν μας. Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς φαινόμεθα, ὅτι ἔχομεν κάποιαν παρρησίαν καὶ δύναμιν κοντὰ εἰς τὸν Θεόν. Ταῦτα εἰπόντες οἱ Ἅγιοι, ἐφάνηκαν ὅτι ἀνέβηκαν πάλιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καταλαμβάνομενοι ἀπὸ φῶς ἄπειρον, καὶ ἓνας τὸν ἄλλον καλοῦντες κατ' ὄνομα.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν ὕπνον ὁ ἱερὸς Ἰωάννης, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐδιώρισαν οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι. Καὶ τὸ μὲν πλῆθος τοῦ λαοῦ κατεσίγασε, τοὺς δὲ φιλονεικοῦντας εἰρήνευσεν (ἦτον γὰρ περιβόητος κατὰ τὴν ἀρετὴν ὁ ἀνὴρ, ὅθεν καὶ ὁ λόγος του εἶχε δύναμιν καὶ πειθῶ). Καὶ τὴν ἐορτὴν ταύτην παρέδωκε νὰ ἐορτάζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ βλέπε, ὦ ἀναγνώστα, τὴν σύνεσιν καὶ διάκρισιν τοῦ θείου τούτου ἀνδρός. Ἐπειδὴ γὰρ εὗρηκε τὸν Ἰαννουάριον τοῦτον μῆνα, ὅπου εἶχε καὶ τοὺς τρεῖς τούτους Ἱεράρχας ἐορταζομένους, τὸν μὲν Μέγαν Βασίλειον, κατὰ τὴν πρώτην, τὸν δὲ Θεολόγον Γρηγόριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, καὶ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην· τούτου χάριν πάλιν ἤνωσεν αὐτούς, κατὰ τὴν τριακοστὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Καὶ τόσον ἐστόλισε τὴν Ἀκολουθίαν τούτων, μὲ κανόνας, καὶ τροπάρια, καὶ μὲ λόγον ἐγκωμιαστικόν, καθὼς ἔπρεπεν εἰς τοιοῦτους μεγάλους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ὁ χαριτώνυμος οὗτος Ἰωάννης, ὥστε ὅπου φαίνονται ὅτι κατὰ νεῦσιν καὶ φωτισμόν, ὡς νομίζω, τῶν τριῶν Ἀγίων Ἱεραρχῶν συνετέθησαν τὰ ἄσματα τῆς Ἀκολουθίας ταύτης. Τελείως γὰρ δὲν ἔχουσι κάμμιν ἔλλειψιν ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα ἐκεῖνα ὅπου ἀποβλέπουν εἰς ἔπαινον τῶν Ἀγίων. Ὅθεν τὰ τροπάρια αὐτὰ εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ ὅσα ἄλλα τροπάρια ἔγιναν ἔως τοῦ νῦν, καὶ ἀπὸ ὅσα εἰς τὸ μέλλον ἔχουν νὰ γένωσιν.

Ἦτον δὲ κατὰ τὴν θέσιν τοῦ σώματος καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ προσώπου τοιοῦτοι, οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι, ἀγκαλὰ καὶ εἵπομεν περὶ τούτου, καὶ εἰς τὴν ξεχωριστὴν ἐορτὴν τοῦ κάθε ἐνός.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἦτον κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, πολλὰ μακρὺς. Ἦτον ξηρὸς καὶ ὀλιγόσαρκος, μαῦρος ὁμοῦ καὶ κίτρινος κατὰ τὸ χρῶμα, ἦτον μακρομύτης, εἶχε τὰ ὀφρύδια στρογγυλά. Τὸ δὲ δέρμα τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρυδίων, τὸ εἶχε συμμαζωμένον, ἐφαίνετο ὁμοῖος μὲ ἓνα ὅπου συλλογίζεται καὶ προσέχει εἰς τὸν ἑαυτόν του. Εἶχε τὸ πρόσωπον ζαρωμένον μὲ ὀλίγας χαραγὰς, εἶχε τὰ μάγουλα μακρὰ καὶ τοὺς μῆνιγγας δασεῖς ἀπὸ τρίχας συνεστραμμένας καὶ κυκλοειδεῖς. Ἐφαίνετο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, πῶς εἶχεν ὀλίγον κουρευμένας τὰς τρίχας. Τὸ γένειον εἶχε μακρὸν ἀρκετά, καὶ τὰς τρίχας εἶχε μεμιγμένας, ἥτοι μαύρας ὁμοῦ μὲ ἄσπρας. Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπερέβαλε κατὰ τὴν παιδείαν τῶν λόγων, ὅχι μόνον τοὺς σοφοὺς καὶ ἐλλογίμους ὅπου ἦτον εἰς τὸν καιρόν του, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς παλαιούς. Φθάσας γὰρ εἰς κάθε εἶδος παιδείας, εἰς κάθε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὸ κράτος καὶ τὴν νίκην ἀπόκτησεν. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὴν διὰ πράξεως ἡσκήσε φιλοσοφίαν, καὶ διὰ τῆς πράξεως, ἀνέβη εἰς τὴν θεωρίαν τῶν ὄντων. Ἐκ τούτων δέ, ἀνέβη καὶ εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης, γενόμενος δὲ χρόνων τεσσαράκοντα, καὶ εἰς πέντε χρόνους ποιμάνας τὴν Ἐκκλησίαν¹, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ Θεολόγος Γρηγόριος ἦτον, μέτριος μὲν κατὰ τὴν θέσιν, καὶ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, ὀλίγον δὲ κίτρινος, ὁμοῦ καὶ χαρίεις. Εἶχε κολοβὴν

καὶ πλατεῖαν τὴν μύτην, εἶχε τὰ ὀφρύδια ἴσα, ἔβλεπεν ἡμερα καὶ καταδεκτικά, εἶχε τὸ δεξιὸν ὀμμάτι ξηρότερον ἀπὸ τὸ ἀριστερόν, καὶ ἐφαίνετο ἓνα σημάδι πληγῆς εἰς τὸ ἓνα ἄκρον τοῦ ὀφθαλμοῦ του². Εἶχε τὸ γένειον, δασὺ μὲν ἀρκετά, ὅχι δὲ καὶ μακρόν. Ἦτον φαλακρὸς καὶ ἄσπρος εἰς τὴν κεφαλὴν, ἔδειχνεν ὅτι τὰ ἄκρα τοῦ γενείου του ἦτον ὡσὰν καπνισμένα. Εἶναι δὲ ἄξιον νὰ εἰποῦμεν περὶ τοῦ Θεολόγου τοῦτου, ὅτι ἀνίσως ἔπρεπε νὰ γένῃ ἓνας στύλος ἐμψυχος καὶ ζωντανός, συνθεμένος ἀπὸ ὅλας τὰς ἀρετάς, τοῦτο ἦτον ὁ Μέγας οὗτος Γρηγόριος. Ὑπερνικήσας γὰρ μὲ τὴν λαμπρότητα τῆς ζωῆς του τοὺς εὐδοκιμοῦντας κατὰ τὴν προᾶξιν, εἰς τόσῃ ἀκρότητα τῆς θεωρίας ἀνέβη, ὥστε ὅπου ὅλοι ἐνικῶντο ἀπὸ τὴν σοφίαν ὅπου εἶχε, τόσον εἰς τοὺς λόγους, ὅσον καὶ εἰς τὰ δόγματα. Ὅθεν ἀπόκτησε κατ' ἐξαίρετον τρόπον, καὶ τὸ νὰ ἐπονομάζεται Θεολόγος. Ἐποίμανε δὲ καὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίαν δώδεκα χρόνους, ζήσας ἐπὶ γῆς χρόνους ὅλους ὀγδοήκοντα.

Ὁ δὲ θεῖος Χρυσόστομος, ἦτον μικρὸς κατὰ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, εἶχε μεγάλην κεφαλὴν, ἦτον ξηρὸς καὶ πολλὰ λεπτόσαρκος, ἦτον μακρομύτης, καὶ πλατέα ἔχων τὰ ῥωθῶνια, ἦτον κίτρινος ὁμοῦ καὶ ἄσπρος, εἶχε βαθουλωτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μεγάλους τοὺς βολβούς. Ὅθεν ἐκ τούτων ἠκολούθει νὰ λάμπῃ μὲ χαριέστερα ὄμματα, ἀγκαλὰ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ σώματος, ἔδειχνε πῶς ἦτον λυπηρός. Εἶχε μέγαν τὸ μέτωπον καὶ χωρὶς τρίχας, χαραγμένον μὲ πολλὰς χαραγὰς. Εἶχεν αὐτία μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ὠραιότατον, ἀνθισμένον μὲ ὀλίγας ἄσπρας τρίχας. Ἀπὸ δὲ τὴν νηστείαν εἶχε τὰ σιαγόνια εἰς τὸ ἄκρον βαθουλωμένα.

Τόσον δὲ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἰποῦμεν διὰ τοῦτον τὸν Ἅγιον, ὅτι μὲ τοὺς λόγους, καὶ τὴν ῥητορικὴν του εὐφράδειαν, ὑπερέβαλεν ὅλους τοὺς σοφοὺς καὶ ῥήτορας τῶν Ἑλλήνων. Μάλιστα δὲ καὶ ἐξαιρέτως, μὲ τὸ πλάτος τῶν νοημάτων, καὶ μὲ τὸ σαφὲς καὶ ἀνθηρὸν τῆς φράσεως. Τόσον δὲ πολλὰ ἐσαφήνισε καὶ ἐξήγησε τὴν θεῖαν Γραφήν, ὥς οὐδεὶς ἄλλος, καὶ μὲ τὰς τοιαύτας διδασκαλίας του, τόσον πολλὰ ἐβοήθησε καὶ αὐξήσε τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε ὅπου, ἂν ὁ Ἅγιος οὗτος δὲν ἐχρημάτιζεν, (ἀγκαλὰ καὶ εἶναι τολμηρὸν νὰ τὸ εἰπῇ τις) ἔπρεπε πάλιν νὰ γένῃ μία δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν. Τόσον δὲ μέγας ἔγινεν ὁ χρυσορρήμων οὗτος κατὰ τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν φιλοσοφίαν, εἰς τρόπον ὅτι, ὅλους ὁμοῦ ὑπερέβαλε τοὺς ἐναρέτους, πηγὴ χρηματίσας τῆς ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης. Καὶ ὅλος ὢν αὐτόχρομα φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Οὗτος λοιπὸν ζήσας χρόνους ἐξηντατρεῖς, καὶ ποιμάνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξιώσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμῃ θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,

Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.
 Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
 Ἦν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνῃ.
 Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
 Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
 Χρυσῇ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου,
 Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
 Ἰπόλλυτον πόντους τριακοστῇ ἔκτανε ῥεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τιμᾶται κάραν,
 Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Μυτιληναῖος καὶ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψπδ' (1784), ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδωρος μαρτυρήσας προφρόνως,
 Καὶ προφρόνως δέδεκται ἄφθαρτον στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, διὰ Χριστὸν σαλῆς, ἀσκησάσης ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Ντιβέγεβο ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ κοιμηθείσης ἐν Κυρίῳ ἐν ἔτει ,αωπδ' (1884).

Στίχ. Πέλαγος βίου ἡ ἔμφρων Πελαγία,
 Ἐν Ντιβέγεβο διῆλθε ψευδομώρως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐγνώμονα καὶ χαρμόσυνον ἐπιτελοῦμεν τῆς ἐν ἔτει ,αωκγ' (1823) εὐρέσεως ἐν τῇ νήσῳ τῆς Τήνου τῆς περιπύστου καὶ θαυματουργοῦ ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Θεομήτορος, τῆς ἐπονομαζομένης Εὐαγγελιστρίας.

Στίχ. Αὔθις ὑποδέχεται τὴν σὴν Εἰκόνα
 Ἄπασα ἡ Νῆσός σου, ᾧ Θεομήτορ.
 Ἦκεις ἐν χρόνοις τοῦ Γένους δυσημέροις,
 Φέρουσα, Εὐαγγελίστρια, τὴν αὐγὴν τῆς νίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

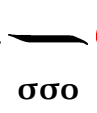
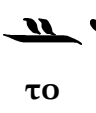
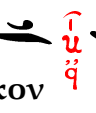
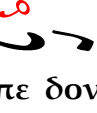
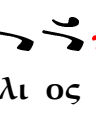
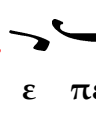
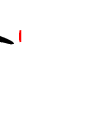
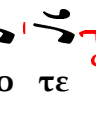
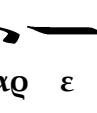
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
 μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

Χ ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευ σε πο τε ω σει τει χος γαρ ε πα γη ε κα

^{Πα} τε ρω θεν υ δωρ ^{Γα} λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
 ντι ^{Πα} και θε α ρε ζωωσ μελ πο ον τι ^{Γα} α σω μεν τω Κυ
 ρι ι ω ^{Γα} εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α ςαι

ὥδὴ γ'

^{Πα} Τ ο στε ρε ε ω μα ^{Γα} των ε πι σοι
 πε ποι θο ο ο των ^{Γα} στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
 κλη σι αν ^{Γα} ην ε κτη σω ^{Γα} τω τι μι ι ω σου
 αι αι μα τι

ὥδὴ δ'

^{Γα} Ε κα λυψενου ρα νϑς η α ρε τη σϑ Χρι στε
 της κι βω του γαρ προ ελ θων ^{Πα} τϑ α γι ασ μα
 τος ^{Γα} σϑ της α φθο ρϑ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης ^{Πα} σϑ ωφ θηςωσ βρε ε φος ^{Πα} α γκα λο φο
 ρϑ με ^{Γα} ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως

ὠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγε λων δο ξης
δο ρυ φο ο ρα με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
γω προ γαρ ει δον σω μα τς με νον θε ον φω
τος α α νε σπε ρα και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
ντα

ὠδὴ ς΄

Ε Πα βο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε εσ
βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
οις ε πε ςη εκ θε ου Χρι ςε συ θε ος μ

ὠδὴ ζ΄

Σ Γα τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
σα ντα θε ον λο γον υ μν μεν ευ σε βως
με λω δα εν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο

των πα τε ε ρων η μων

ὥδῃ ἡ

Αι ν8 μεν ευ λο γ8 μεν προ σκυ ν8 μεν τον Κυ

ρι ον υ μνην τες και υ περ υ ψην τες αυ τον εις τ8ς

αι ω ω νας

Α Γα στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε

ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη

φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε με

ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι ι

ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Πα

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχ. ε.' Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ὡδὴ θ'.
Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Πα

Τον εκ Θε ον Λο γον τον αρ ρη τω σο
φι α η η κον τα και νερ γη σαι τον Α δαμ βρω σει

φθο ρα πε πτω κο τα δει νως ε ξα γι ας Παρ θε ε ν8

α φρα στως σαρκω θεν τα δι η μας οι πι στοι ο

μο φρο ο νωσεν υμ νοις με γα λυ νωμεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Θ ε ο μα κα ρι στε Κο ρη η την ελ πι

δα μ8 πα σαν προ θυ υ μως α να τι θη μι εν

σοι σω σον με Μη τη ρτης ον τως ζω ης και τρυ φης α ε

να α 8 πλη σθη ναι κα θι κε τευ ε Α γνη τον εν

πι στει και πο ο θω σε υμ νοις με γα λυ νοντα

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ε πι φα νει σα Παρ θε νε ε της ψυ χης μ8 τον

ζο φον φω το ος σ8 ταις α υ λοις α στρα παις αυ γα

σον πυ λη τ8 θει 8 φωτος και πυ ρος αι ω νι ι 8 ρυ

σθη ναι κα τα ξι ω σον Α γνη τον εν πι στει και

πο ο θω σε υμ νοις με γα λυ νοντα

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

N ε νο ση κο τας ο ρω σα α και ψυ χην
 και το σω μα και βε βλη με νος πα θε σι δει νοις
 τη ευσπλαγχνι ι α σθ Δεσποινα θε ρα πεν σα σα λυ
 υ σον τον νυν πα ρε νο χλδν των λυ πη ρων ι να παν
 τες σε υ υμ νοις α πανστωσμε γα λυ νωμεν

Υ περ α γι α θε ο το ο κε σω σον η μας

E ν τη γα στρι σθ σκη νω σα ας εκ γα στρος
 προ αι ω νων Πα τηρ ον περ ε γεννη σεν Υι ον τε
 λει ος γε ε γο νεν ανθρωπος και πη γην χα ρι σμα α των
 σε θε ο μη τορ ε δει ξεν η μιν τοις πι στως προ σκυ
 νθ 8 σι την α φρα στον σου γεν νη σιν

Τῶν Ἀγίων. Ὁδὴ θ'.
 Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἦχος Πα

M^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μθ 8 τες εν Ι ε ρα αο
 χαις φω ση ρας τρεις με γα λος

I^{Πα} δθ το υ με τε ρον γε ωρ γι ο ον και ποι μι νι

ον υ περ ου τς με γι ςς πο νς υ πε ςη τε εις
εν συν ελ θον τς ο μδ ς τε τς τρεις υ μας συ
μπα ρα λα βο ον τς κοι νην ε χει αι νε σιν την υ
μων η δις ην ε νω σιν

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μδ ς τς τρι σο λαμ πτη η
ρας Χρι σου της Εκ κλη σι ας

Ο^{Πα} υ δι στο μον μα χαι ραν η χα ρις α αλ λα τρι σο
μον κα τα των πο λε μι ων αυ της προ βαλ λε ται
εν ου ρα νο χαλ κευ τον ξι ι φο ς τρι σιν ακ μαις
κα τε στο μω με ε νον α ει προ μα χο με νον τρι

λα μπς μι ας Θε ο τητος

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μδ ς τς κε κο σμη κο ο
τας Χρι σου την Εκ κλη σι αν

Υ^{Πα} μων το πο λι τευ μα εν ου ρα νοις ην εν δο
ξοι και την σα ρ κα φο ρων των ε τι την α σπι λον
ους ει λι κρι νως νυν οι κδ ςν τς τς ε πι γης

η μας σε φο με ε νος τα Α νωπρε σβεν ε τε και

φρο νειν καιπραγμα τευ εσθαι

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μ8 την τι μι ω τε ε

ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ζρα τευ μα των

Σ^{Πα} τε νει με το πλα τος σ8 των με γα λει ων Δεσ ποι

να κα τα πνι γον τον λο γον υ πο πυ κνο τη τος

και μοι πα ρα δο ξωσ συμ βαι αι νει το α πο ρειν

εκ της ευ πο ρι ι ας δι ο τον το σ8 τον σε με

γα λυ ναν τα δο ξα ζο μεν

Ἔτερος Κανών. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἦχος **Γα ρ**

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ8 τ8ς της πα να

γι ι ας Τρι α δος τρει εις ποι με νας

Ε^{Γα} πηρ θη της Τρι α α δος η α ρε τη και

τα παν τα της δο ξης ε πλη ρω σεν αλ λην η μιν αι

γλην α να λα αμ ψα σα τρι λα μπη ως ε αυ της

α παυ γασμα^{Δ q} τς ε που ρα νι ι ςς μυζα γω γς^δ

δι ων ε πι την θει αν^δ ε κει νης θε ω ρι ι

αν^u οι ευ σε βδν τες ο δη γς με θα^δ

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μς^δ τς εκ τρι ση

λι ι ου^u φω στηρας τρει εις με γα λς^δ

Ο^{Γα} υκ ε ςι δευ τε ρει ει ον εν τοις τρι σι^δ τα

πρε σβει α γαρ ε κα ςος φε ρεται πρω τος δο κων^{Δ q} και

τς ο μο τι ι μςς υ περ νι κων^δ εξ οι κει ου

ται μαλ λον δε^{Δ q} την αλ λη λων νι ι κην πε ρι χα ρως^δ

ου χω ρα γαρ εν ταυ θα^δ τω φθο νω παρ ρη σι ι

ας^u λυ μαι νο με νωτην ο μο νοι αν^δ

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω^{Δ q} και Α γι ω Πνευ

μα τι^δ

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μς^δ της τρι συ πο

στα α του^u και α δι αι ρε ε τς Θε ο τη το ος το

κρατος^δ

Π^{Γα} α τε ρας η ευ σε ε βει α τς αυ της ^{δζ} πρω
 το το κς υι ους α να δει ξα σα τε κνα γεν να ^{Δ9} γνη σι
 α και α α μω μα δι αυ των ^{δζ} τε λει ου με να Πνευ
 μα τι ^{Δ9} τω ζω ην λα λη η σαν τι εν αυ τοις ^{δζ} και σω
 ζειν εξ αι τει ται ^{δζ} εις τε λος την ει ρη η νην ^{υγ}
 ην απ αυ των εκ λη ρο νο μη σε ^{δζ}

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α μην ^{δζ}

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μς ^{δζ} την τι μι ω
 τε ε ραν ^{υγ} των α νω ς ρα α τευ μα των

Υ^{Γα} ι ον Θε ου του ζω ων τος η των σο φων ^{δζ} Δι
 δα σκα λων α κρο της ε κη ρυ ξε τον σον Υι ον ^{Δ9} εξ α
 πο κα λυ υ ψε ως Πα τρι κης ^{δζ} ουκ εκ σα ρ κος και
 αι μα τος ^{Δ9} τς το μυ η θει ει σα Μη τε ρ Θε ου ^{δζ} δι
 ο σε και Πα ρ θε νον ^{δζ} δο ξα σα σα Μη τε ε ρα ^{υγ}
 και Θε ο το κον ε με γα λυ νεν ^{δζ}

Καταβασία.

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ θ'

Θ ^{Γα}
 ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις
 πα αν των των χρι στι α α νων σκε πε
 φρ ς ρει φυ υ λα ατ τε ε ε τ ς ς ελ
 πι ζον τα ας ει εις σε

Ε ^{Γα}
 ν νο ο μω σκι α και γραμμα τι τυ
 υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το
 την μη τραν δι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω
 το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χ ς Υι ον
 πρω το το κ ς μενον Μη τρι α πει ραν δρω με γα
 λυ νο με ε ε εν

Θ ^{Γα}
 ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω
 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων
 σκε πε φρ ς ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε 22 τθ ϑς ελ
 " πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε 22

Ε ^{Γα} ν νο ο μθ σκι α α και γρα α αμ μα
 τι ι ι ι ι τυ υ υ πονκα ^{Πα} τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ^π 9 σοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω ^{Γα} ^π 9 δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον ^υ 9 Πα τρος α να α α αρ χθ Υι υι
 υι ο ο ον ^υ 9 πρω το ο ο το κθ με νον Μη η
 η ^{Κε} ^φ 9 τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω ^{Γα} ^δ 9
 ω 22 με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο ^χ 1
^{Νη} ^φ 9 με ε ε εν ^{Γα} ^δ 9 22

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἦχος Γα ς

Τ α τ ς φω τος δο χει α τας φε γγο βο
λ ς α ς ρα πας Βα σι λει ον νυν τον με ε γαν
Γρη γο ρι ον Θε ο λο γον Χρυ σο ς ο μον Ι
ι ω α νην α νευ φη μη σω μεν παν τες
Η ε νι αι α Θε ο της Πα τηρ Υι ος
και τω Πνε μα ταις Βα σι λει ς πρε σβει αις Γρη
γο ρι ου και Ι ω αν ν ς και της αγ νης Θε
ε ο το ο ο κ μη χω ρι σθει ην σης δο
ξης

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυρ γε και δω δε κα
τει χε πο λις η λι ο στα λα κτε θρο νε κα
θε δρα τ ς Βα σι λε ως α κα τα νο
η τον θαυ μα πως γα λ ς χεις τον Δε σπο την

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον
 ε ε εν τοι οι οis υ ψι ι στοis σοι πρε ε πει υ
 υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι. Ἦχος Δι-Θ

Ἄινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 τα το πληθοστης με γα λω συ νης α αυ του
Π οι οι οι οis ευ φη μι ω ω ωων στε ε
 εμ μα α α α σι στε φα νω ω σω ω ω
 με εν τς ς ς Δι ι δα σκα α λς τς δι η

ρη με ε ε ε νῆστοις σω ω ω μα α α α σι ^{Νη} και

συ νημ με ε νῆ ῥς τω Πνε ευ μα α α α τι

^{Δι} τῶς των θε ο φο ρων πρῶ ω το στα α τας

Τρι α α α α δος τῶς ι σα ρι ι θμῶς και θε

ρα α α πο ο ο ον τας φω στη η η η ρας

της οι κῶ με ε νης δι α λα α αμ πο ο ο ον

τας της Εκ κλη σι ι α ας τῶς στυ υ λῶς

ους στε φα νοι οis δο ο ο ο ο ξης ὡς νι κη

η σα αν ταας στε φα α νοι οι Χρι στο ος ο Θε

^{Γα} ο ο ος η η η η μων ο ο ε ε χων

το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

^Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ^Χ ψαλ

τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

^{Δι} Π οι οι οι οis υ μνω δι ω ω ωων κα α

αλ λε ε ε ε σιν α να δη η σω ω ω

με εν τῶ ῥ ῥς θε ε ο φο ο ρῶς τῶς ῥ ρα

νο μν υ υ υ στας και κη η η ρυ υ υ υ κας
 Νη
 της ορθοδοξι ι α ας υ πα αρ χο ο ο ον
 τας τας α κραι φνε στα τας Θε ε ο λο ο
 γας τον με ε ε ε γαν ι ε ρο φα α ντο
 ρα Βα σι ι ι λει ει ει ον τον θει ει
 ει ει ον και θε ορ ρη η μο να Γρη γο ο ο
 ρι ι ι ι ον και Ι ω α αν νη ην τον
 πα α νυ τον χρυ σην τη ην γλω ω ω ω ωτταν
 ους ε δο ο ξα α σε εν η Τρι ι α ας α
 ξι ι ως ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ο ο
 ε ε χων το με γα ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Π οι οι οι οισ εγ κω μι ω ω ωων ρη η

η μα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω

με εν τς ς ςς Ι ι ε ρα αρ χας τς ι σα

πο στο ο ο ο λς εν χα α α ρι ι ι ι τι και

ο μο τι ι μς ςς χα ρι ι σμα α α α σι

τς της α σε βει ας κα α τα λυ υ τας

σω τη η η η ρας και ο δη γς ςς λο γω και

πρα α αγ μα α α α τι Ποι με ε ε ε νας

χρι στο μι μη η τς δι α πι ι ι στε ε ε ε

ως τς ε πι γει ει ου ους Α γγε ε λς

βο τς ου ρα α νι ι ι ι ι ους ους ε τι ι

μη η σε εν ο Χρι ι στο ος της δο ο ξης ο

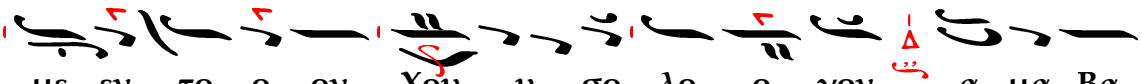
Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ο ο ε ε χων

το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

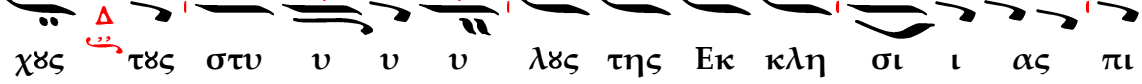
Κυ υ υ ρι ον

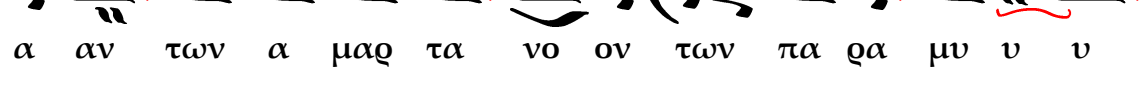
Π οι οι οι ος ευ φη μι ω ω ωων στε ε

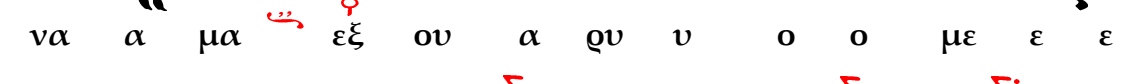

 εμ μα α α α σι ^θ κα τα στε ε ψω ω ω

 με εν το ο ον Χρῶ υ σο λο ο γον ^Δ α μα Βα

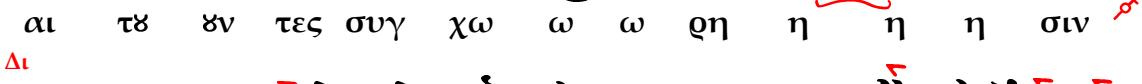
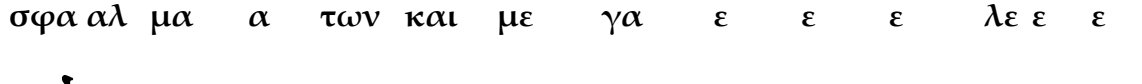
 σι λει ει ει ει ω Γρη γο ο ο ρι ι ι ι ον ^θ

 τα σε ^{Nη} πτα δο χει ει α α τδ Πνε ευ μα α α α

 τος ^{Δι} τδς στε ρδς της πι ι στε ε ω ω ως προ μα α

 χδς ^Δ τδς στυ υ υ υ λδς της Εκ κλη σι ι ας πι

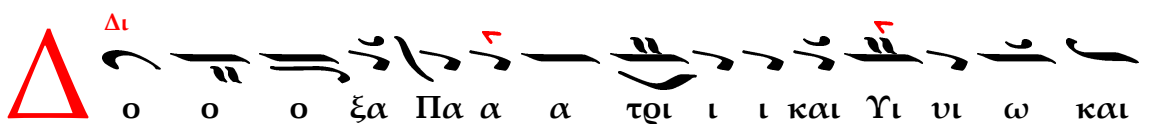
 στω ων στη η η ρι ι ι ιγ μα ^θ α πα α

 α αν των α μαρ τα νο ον των πα ρα μυ υ υ

 θι ι ι ι ον ^θ πη γας βλυ ζδ ς σα ας το

 να α μα ^Δ εξ ου α ρυ υ ο ο με ε ε

 νοι ^θ η δυ νο ο με ε θα α ταις ψυ υ χαι αις ^Δ

 αι τδ εν τες συγ χω ω ω ρη η η η σιν ^{Γα}

 σφα αλ μα α των και με γα ε ε ε λε ε ε

 ε ος ^Δ

Ἦχος Δι

^Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ η μερον αι ψυ χαι αι τωων γη γε ε νων υ ψουν

ται ε εκ γη η η ι ι ι νω ων ση μερον ου

ρα νι οι οι γι ι νο ο ον ται των α γι

ω ω ων ε ε εν τη η μνη η η μη αι γαρ

πυ υ υ λαι των ου ρα νω ων ε παι αι αι αι

ρο ο ο ον ται και η μιν τα του Δε σπο ο του ου ου

γνω ρι ι ζο ο ο ον ται οι λο γοι τους λο ο ο ο

γους κη η ρυ υ υτ του ου ου ου σι και Αι γλω ωσ

σαι τα θα αυ μα τα με ε ελ που σιν η μει ει

εις δε ε προς τον Σω τη η ρα α βο ω ω ω

ω μεν δο ξασοι Χρι στω ω ω ω ω τω Θε ε ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω τοις γαρ πι στοις ει ει

ρη η η νη δι α του των ε ε γε γο ο

ο ο ο νει

Κ^{Δι} αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην^Δ

Σ^{Δι} η η με ε ε ρο ο ον ο Χρι ι στος εν τω
Να ω προ σφε ρε ε ε ται αι αι ως βρε ε φος^Δ
ση μερον υ πο νο μο ον γι ι νε ε ε ται^Δ
ο Μω σει δι ι ι δου ου ους το ον νο ο ο μον^Θ
των αγ γε ε ε λων αι στρα τι αι αι τε θα α α αμ
βη η η ην ται^{Νη} εν αγ κα λαις γη ραι αι αις κα α α
τε χο ο με ε ε ε νον^{Δι} τον συ νε χο ντα πα αν τα
θε ω ω ω με ναι^Δ Συ με ων ευ λα βει ει ει
ει ας πλη η σθει ει εις και αι χα α α ρας^Θ ε^Θ
βο ο ο α α^Ν νυν α πο λυ υ ει εις με
Σω ω ω ωτερ^Δ εκ της ε πι κη η η η η ρου^{Νη}
ζω ω η η η η η η η η ης^{Δι} προς^Θ
τη ην α α α γη η η ρω λη η ξιν^Δ ει δον γαρ

σε και αι ευ φρα α α α αν θην

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι - θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με

γα α λην σθ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τς κο ο σμς

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σς εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σς εις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα

θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ
ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σθ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἦχος Δι

Ω ς των Α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι

κς με νης δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε

σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη σα

σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ε ο ο

ος (ἁπαξ)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_β

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^λ_π Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_β

^{Νη}_ρ Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β_γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_β

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λ_π Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_β

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

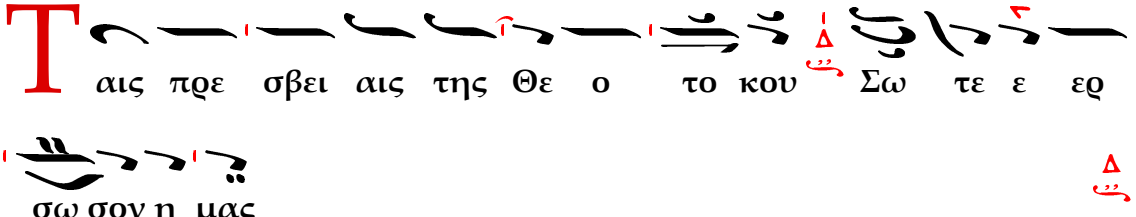
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

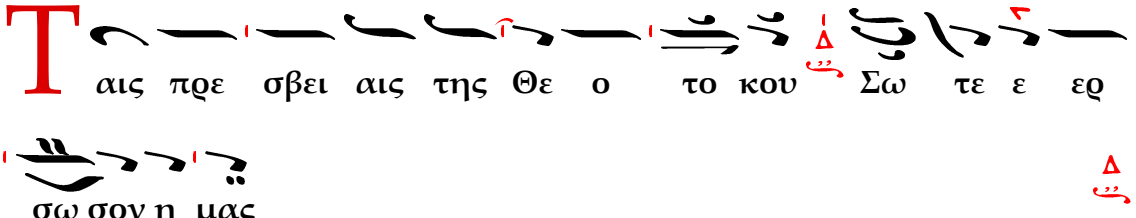
Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος

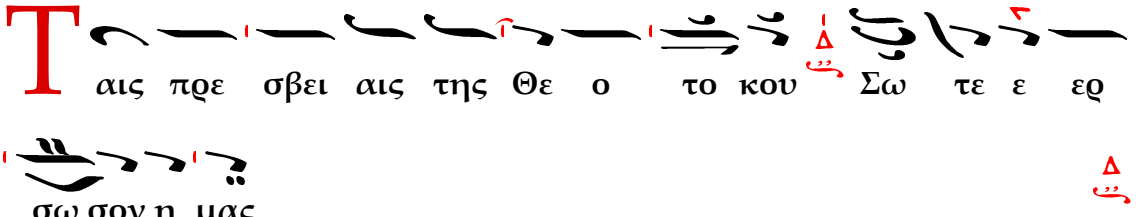
Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

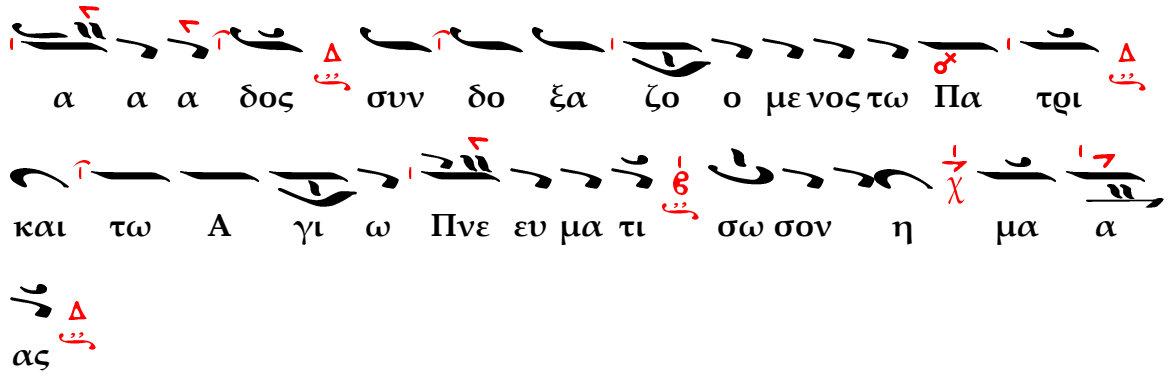
Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

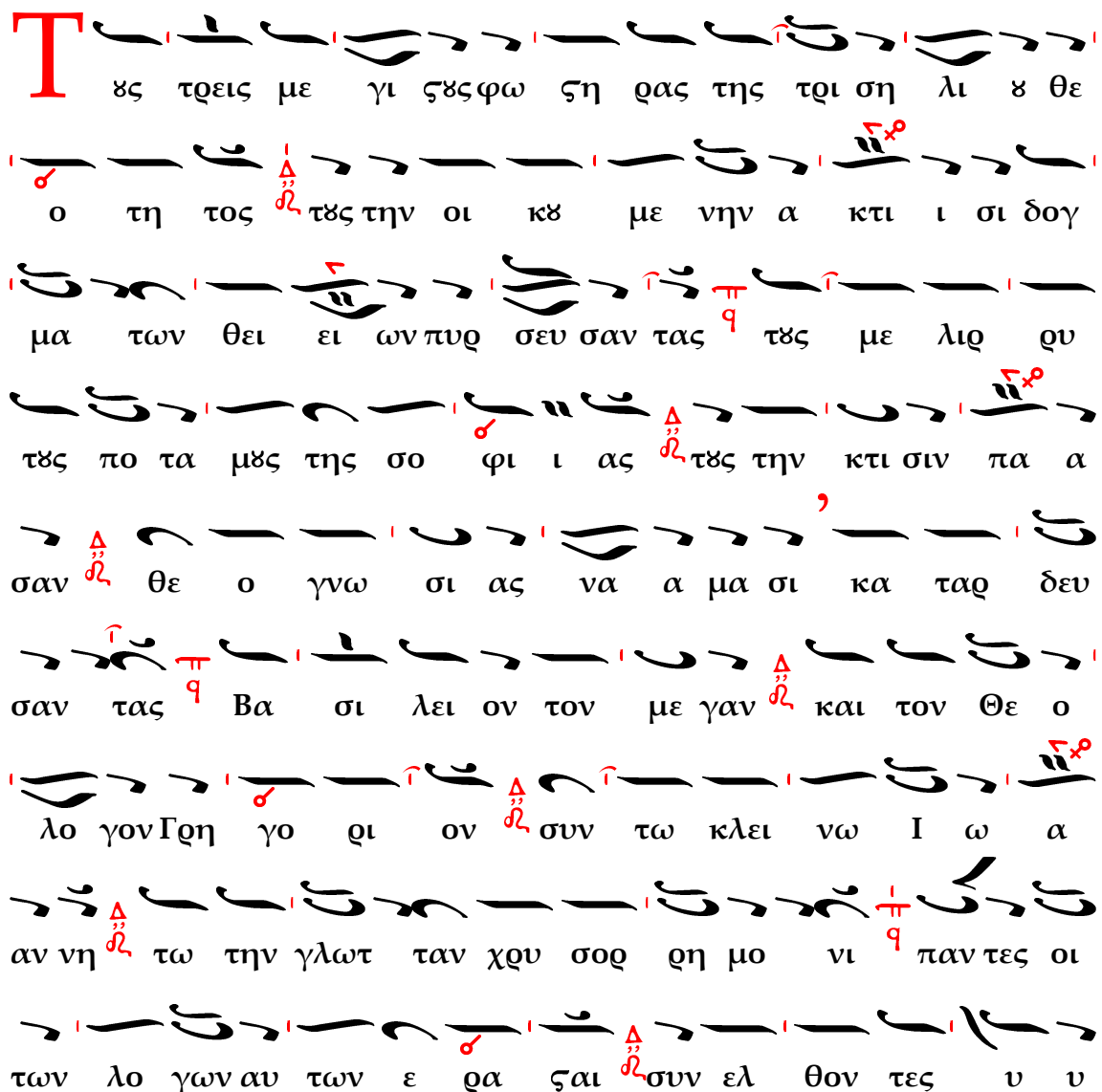
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

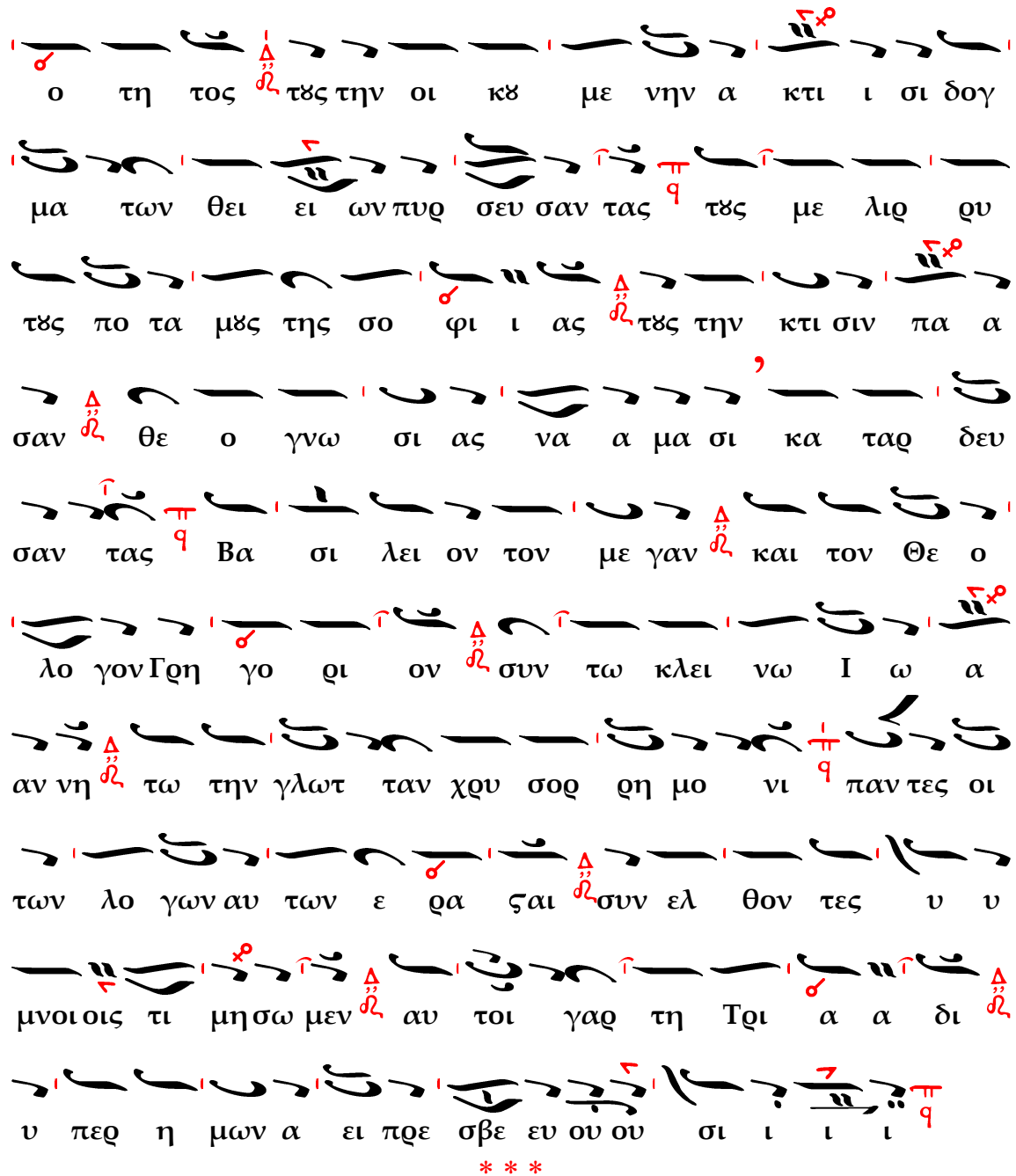
μνοιοις τι μῆσω μέν^Δ αὐτοὶ γὰρ τῇ Τρι^Δ α α δι^Δ
 υ περ ἡ μων α εἰ πρε σβε ευ ου ου σι^π

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ῥιὰ' 1)

Τὺς τρεῖς με γι γῶσφω σῆ ρας τῆς τρι σῆ λι ὃ θε^Δ
 ο τῆ τος^Δ τῶς τὴν οἱ κῶ με νην α κτι ι σι δογ^Δ
 μα των θει εἰ ὦν πυρ σευ σαν τας^π τῶς με λιρ ρυ^Δ
 τῶς πο τα μῶς τῆς σο φι ι ας^Δ τῶς τὴν κτι σιν πα α^Δ
 σαν^Δ θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ^Δ
 σαν τας^π Βα σι λει ον τον με γαν^Δ και τον Θε ο^Δ
 λο γον Γρη γο ρι ον^Δ συν τω κλει νω Ι ω α^Δ
 αν νη^Δ τω τὴν γλωτ ταν χρυ σορ ρη μο νι^π παν τες οἱ^Δ
 των λο γων αυ των ε ρα σαι^Δ συν ελ θον τες υ υ^Δ
 μνοιοις τι μῆσω μέν^Δ αὐτοὶ γὰρ τῇ Τρι^Δ α α δι^Δ
 υ περ ἡ μων α εἰ πρε σβε ευ ου ου σι^π

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὺς τρεῖς με γι γῶσφω σῆ ρας τῆς τρι σῆ λι ὃ θε^Δ

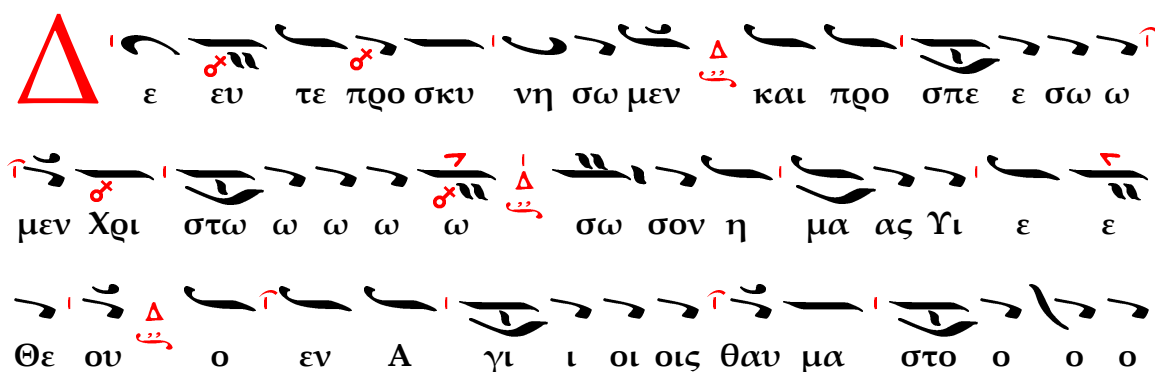

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ος

ό β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἦχος Πα ρ

Τ ς τρεις με γι ς ς φω ς η ρας της τρι ση λι ς θε
ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λιρ ρυ
τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ
σαν τας Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο
λο γον Γρη γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α
αν νη τω την γλωτ ταν χρυ σορ ρη μο νι παντες οι
των λο γων αυ των ε ρα ς αι συν ελ θον τες υ υ
μνοι οις τι μησω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι
υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

ᾠχος $\frac{2}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$

Τ ὧς ἰ ἐ ρ ὧς και θε ο φο ρ ὧς κη η ρυ
κας Δ την κο ρυ φην των δι δα σκα λων Κυ υ ρι ε Δ
προ σε λα β ῃ εις α πο λου σιν των α γα θων σ ῃ και α
να παυ σιν θ τ ῃς πο ν ῃς γαρ ε κει νων και τον κα α
μα τον Δ ε δε ξω υ περ πα σαν ο λο κα αρ πω σιν Δ
ο μο νο σ δο ξα ζων τ ῃς Α γι ι ι ὧς σ ῃ Δ

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

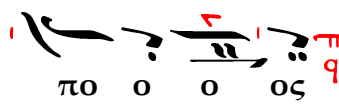
(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το
κω σου Δ και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας
ως ε πρε πε $\frac{1}{9}$ προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας
Χρι στε ε ο Θε ος $\frac{1}{9}$ αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο

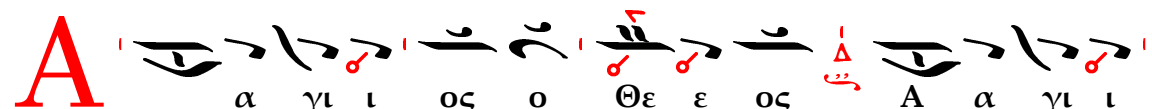
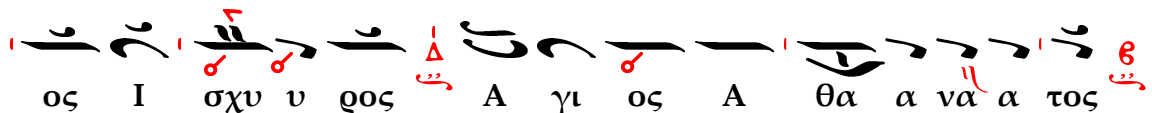

 λε μοις το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα

 σι λει ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω

 πο ο ο ος

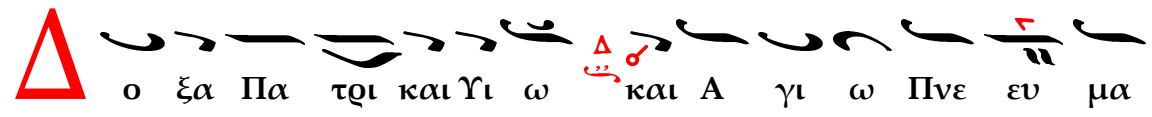
ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον. Σύντομον.

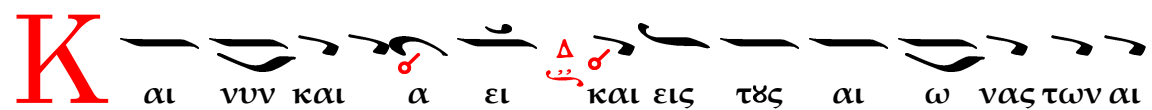
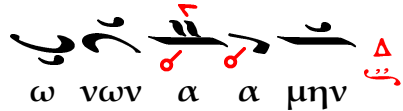
Ἦχος Δι-Θ

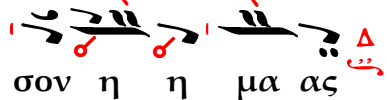

 Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

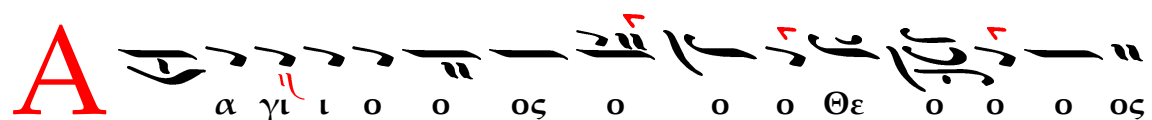

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

 τι

 Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μην

 Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

 σον η η μα ας

Ἦχος Δι-Θ

 Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

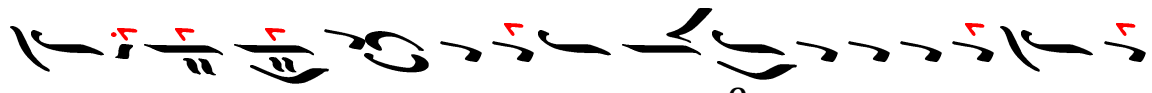
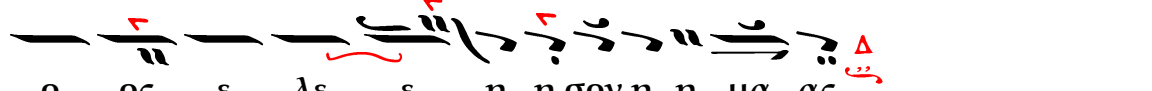
Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

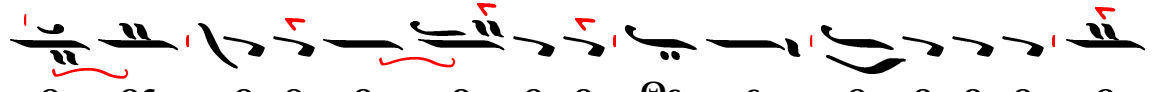
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

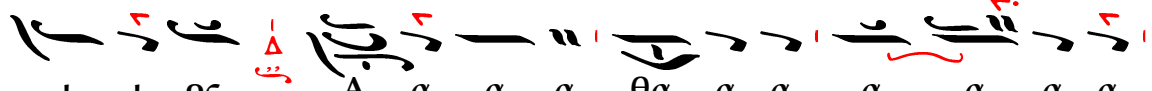
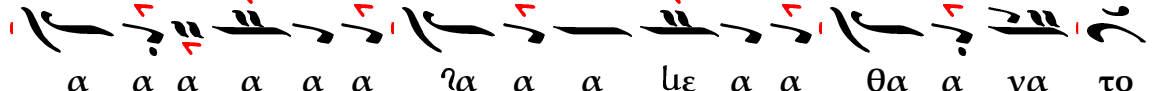
Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A
 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος
A
 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

 ος
A
 α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

 ο ο ο ο ο ο ο ος

E
 ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

 ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν ^Δ

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ^Δ

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

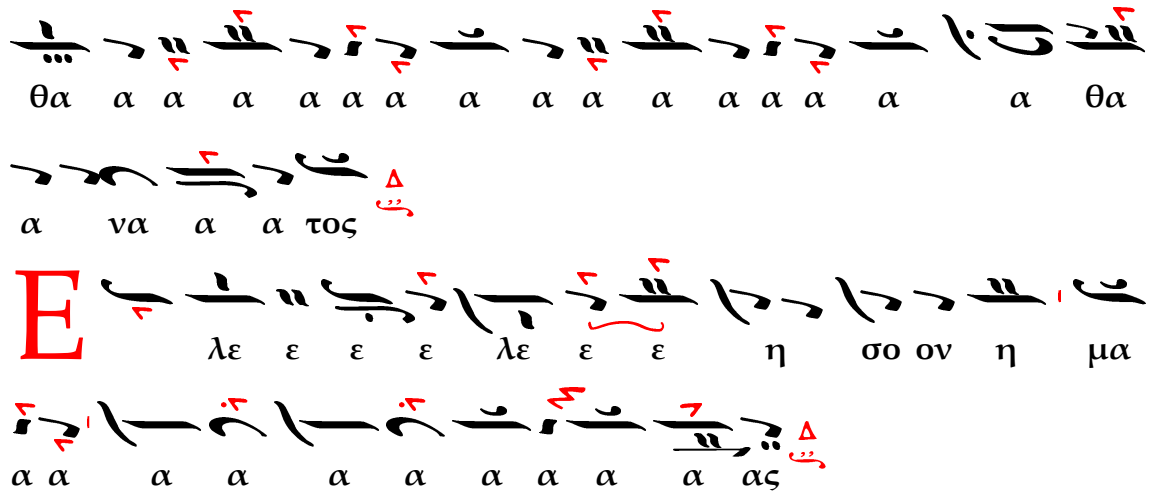
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι

ο ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος ^Δ

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (ιγ' 7-16).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

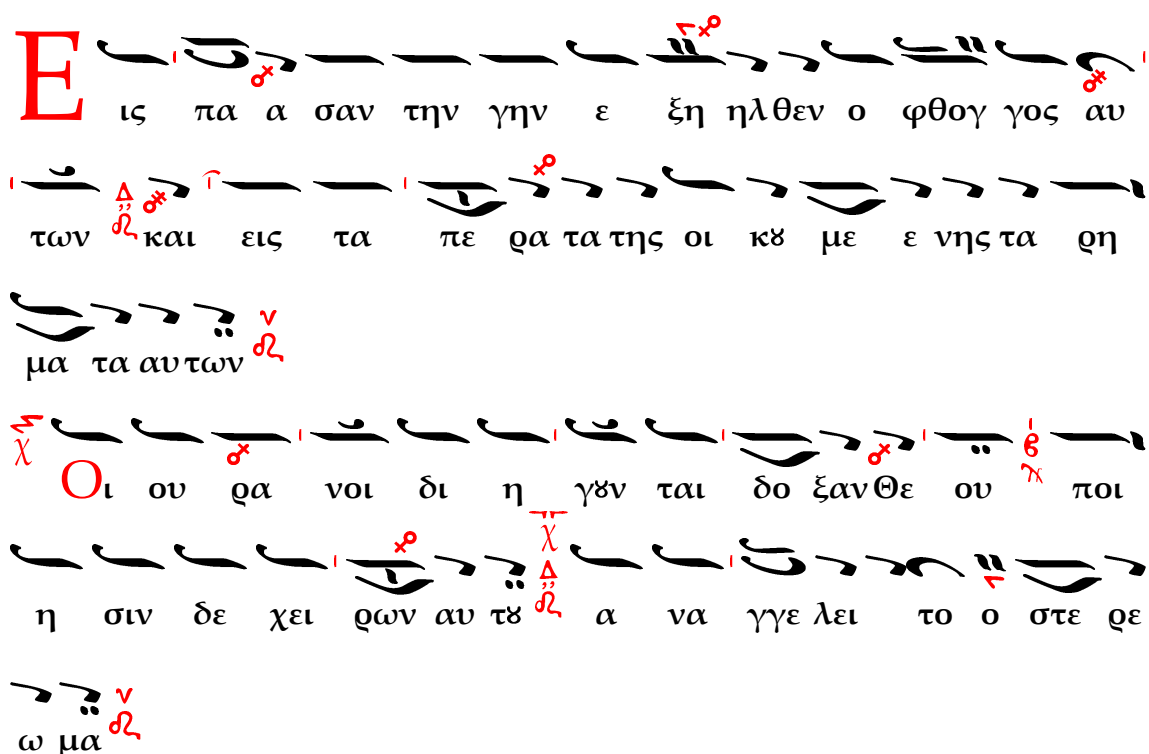
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

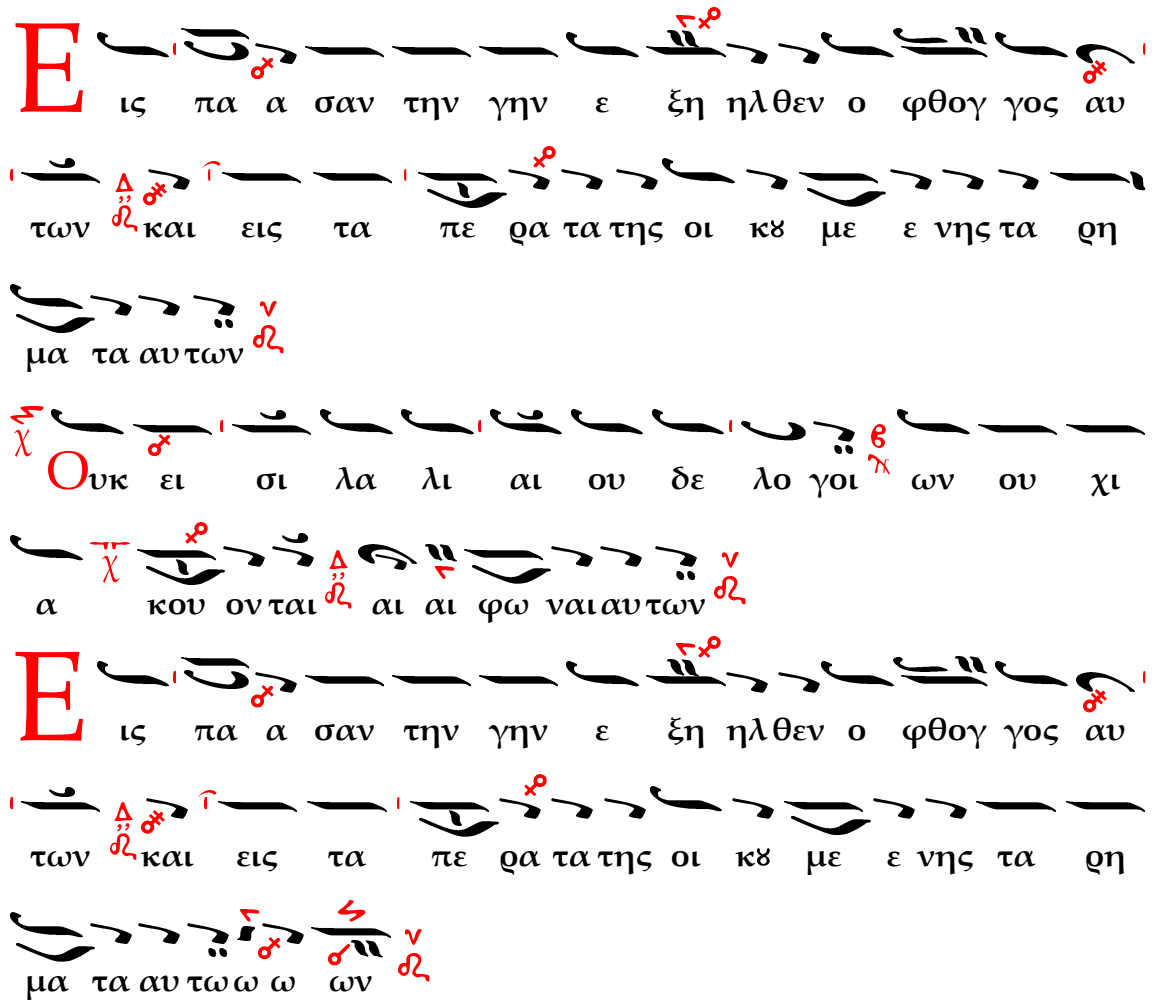
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ζήτει τῇ Γ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μύρων).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέεικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος 4 Κε ϝ

A ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ï α ^{Κε} A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ï ï ï ï α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ï ï ï ï α
^χ **E** ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν σϝ εν εκ κλη σι ι ι α α A α α γι
 ι ι ι ων

A ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ï α ^{Κε} A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ï ï ï ï α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ï ï ï ï α
^χ **O** Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϝ λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
 παν τας τϝς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϝ

A ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ï α ^{Κε} A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ï ï ï ï α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α γι

ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον προ

σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α δο ο ον

τε ες πα α α α α α σα α α αν την

βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α πο ο

θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ρι

ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε ε ε ε

ε α ^Δ Τ ω ω ν ο ο ο ο ο λ ω ω ω ω ν υ
 πο ο δε ξ ο ο ο με νοι οι ^Δ Τ αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρ α α α τ ω ως ^ϑ δο ο ρ υ φο
 ο ρ ς ς ς με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ν ^Δ Α λ λ η λ ς ς ς ι ι ι ι
 α α α α α ^Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος ^Δ Δι-ϑ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σ ο ν ^Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σ ο ν ^{Ζ'}

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σ ο ν ^Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σ ο ν ^ϑ

^Δ Δι-ϑ

Π α ρ α σ χ ς Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α σ χ ς ς Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α α σ χ ς Κυ υ ρ ι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρ α α σ χ ς ς Κυ υ ρ ι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχ 8 Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχ 8 Κυ ρι ι ε 6

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην 6

Κ αι τω πνευ μα τι ι σ 6

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σ Δ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι - Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

6
σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνς ς μεν σε Ευ λο γς ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σὺ ο Θε ος ἡ μων ^{*} _θ

ο Θε ο ος ^{*}

ἡ ἡ ἡ μων ^{*} _θ

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. „αἰζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. „βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

Δι
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν

δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως

Δι
 των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α

δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον

Δι
 τε ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

Δι
 με ε ε ε εν

Ἑχθος ἡ Παρ

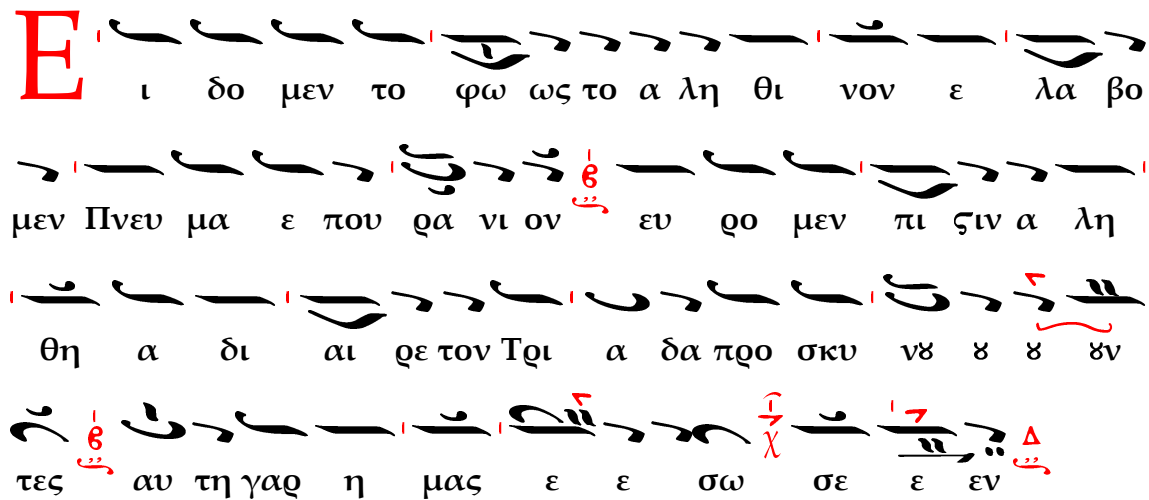
66

67

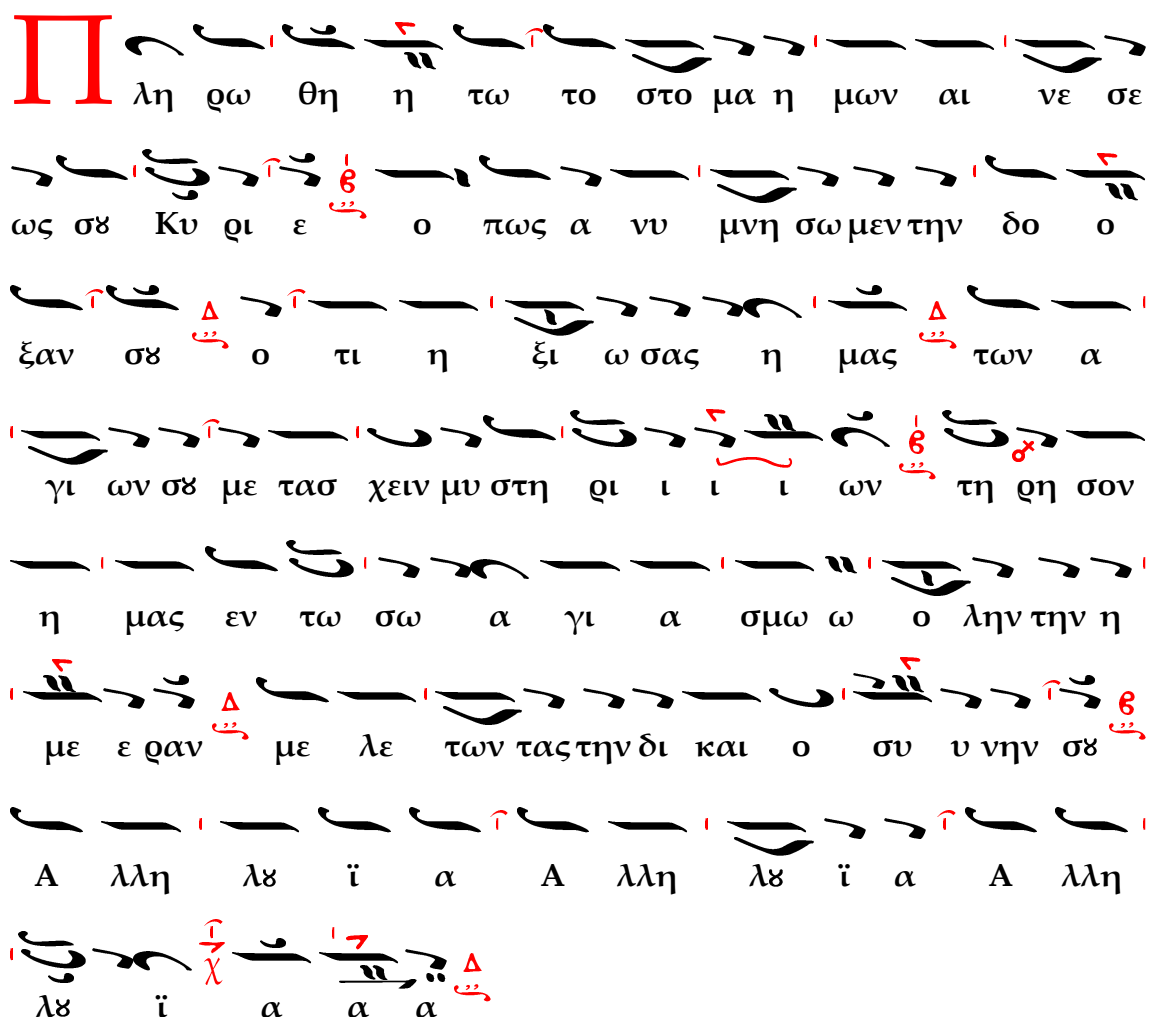
Δι α α α α α α α α α λλη η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η α α α α α α α α α
 α α α α α λλη η η η η η η η η η η
 Δι η η η η η η η η η χη η η η η α α
 α α α α α α α α α α λλη η η η η η
 η χη η η η η α λλη η η λδ δ δ δ δ
 δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ ι ι ι ι α λλη η
 λδ δ δ δ δ δ δ ι α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α λλη
 η η η η η χη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α λλη η
 η η η η η η η η χη η η η η η η η η η
 η η η η η η η η α α α α α α α α α
 λδ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Δι-Θ

Εἰ
ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)

Το ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ8 νυν και ε ως

τ8 αι ω ω νο ο ος